

TALE

november 2011

Beskæftigelsesministerens tale til samrådsspørgsmål
F, alm. del, fra UUI

J.nr. 2011-0014626

5. kt.

Det talte ord gælder

Samrådsspørgsmål F:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser regeringens bebudede afskaffelse af starthjælp og kontanthjælpsloft vil få for herboende udlændinges integration på det danske arbejdsmarked.

Svar:

Der er ingen tvivl om, at en af vejene til god integration går via arbejdspladserne.

Der er heller ingen tvivl om, at arbejdsmarkedstilknytningen for en række etniske minoritetsgrupper var - og er - for svag.

I 2004 var erhvervsfrekvensen godt 78 procent for personer med dansk oprindelse og 53 procent for indvandrere fra ikke-vestlige lande. I 2008 var den for danskerne steget til næsten 79 procent og den var lige godt 60 procent for indvandrerne fra ikke-vestlige lande. Siden er den desværre faldet for begge grupper – mest for indvandrergruppen.

Det viser klart, at der fortsat er behov for at øge indvandrerens arbejdsmarkedstilknytning.

Lidt forsimplet er situationen den, at den tidligere regering så problemet i ydelsernes størrelse. De nedsatte ydelser ville efter den teori være en mulighed for at øge indvandrerens arbejdsmarkedstilknytning.

Men sagen er den, at uanset de nedsatte ydelser er mange nyankomne flygtninge og indvandrere fortsat uden et arbejde. Og starthjælpen har efterladt en masse mennesker uden et arbejde eller ret mange penge og forøget fattigdommen.

Det kan godt være, at de nedsatte ydelser har motiveret nogle til at finde et arbejde, men rigtig mange er blevet mere isoleret og skubbet ud i fattigdom.

De økonomiske incitament er i de nedsatte ydelser er jo rettet mod mennesker, hvor hovedparten ikke har haft mulighed for at reagere på dem.

I vores optik ligger kernen ikke alene i ydelsernes størrelse, men i at indvandrernes kompetencer og muligheder for at få et arbejde skal styrkes.

Derfor hæver vi ikke bare ydelserne og lader det blive ved det.

Kontanthjælpssystemet skal baseres på et solidt fundament af ret og pligt. De, der kan arbejde, skal arbejde. De kontanthjælpsmodtagere, der ikke vil arbejde, eller deltage i tilbud, som kan hjælpe dem i arbejde, skal have stoppet hjælpen.

Mennesker på offentlig forsørgelse skal ikke overlades til sig selv, men mødes med krav, som er klare og tydelige og som kan hjælpe dem i job. Og de kontanthjælpsmodtagere, der har komplekse problemer, skal have en helhedsorienteret indsats.

Og der er netop behov for at give en ekstra hjælp og tæt håndholdt kontakt til de starthjælps- og introduktionsydelsesmodtagere der ikke umiddelbart kan komme i job eller aktivering, når vi fjerner de nedsatte ydelser. Ofte vil der være tale om indvandrere, der har svært ved at finde fodfæste

på arbejdsmarkedet. Og mange vil have flere problemer, der skal tages hånd om, fx manglende erhvervserfaring, manglende dansk kundskaber eller sågar analfabetisme og begrænset netværk til det danske samfund. Oveni kan de have alvorlige sundhedsmæssige problemer.

Afskaffelse af de nedsatte ydelser skal derfor ses i sammenhæng med et forslag, der netop er forhandlet på plads med satspuljepartierne om en tættere opfølgning og håndholdt indsats til de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere, herunder de udsatte personer som tidligere var på nedsatte ydelser.

Hvordan vi bedst sikrer, at dem, der kan arbejde, hurtigst muligt kommer i job, og hvordan vi tager hånd om kontanthjælpsmodtagere med sammensatte sociale problemer, vil have en central plads i regeringens overvejelser om en reform af kontanthjælpsområdet.

Særligt de unges situation ligger mig på sinde. Næsten 50.000 unge er i dag på kontanthjælp. Langt de fleste af dem har ikke en uddannelse. Regeringens mål er, at de skal have en uddannelse, så de bliver rustet til et liv med job og kolleger.

De etniske minoritetskvinder er der et særligt behov for at tage hånd om. Selv om langt de fleste nydanske kvinder i de seneste år er kommet i arbejde eller i uddannelse, er der fortsat en stor gruppe, som er langt fra arbejdsmarkedet på grund af helbredsmæssige og sociale problemer. Og her hjælper det altså ikke, at kontanthjælpssystemet med timeregler i min optik skubber indvandrekvinder endnu længere væk fra arbejdsmarkedet ved at gøre nogle indvandrekvinder til hjemmegående.

Som led i aftalte satspuljeforhandlinger er det aftalt, at der gøres en koordineret indsats for at bringe indvandrerkvinder

ud af kontanthjælpssystemet gennem en bedre tilrettelæggelse af den kommunale indsats og brug af frivillige mentorer.

Og så vil regeringen tage fat på reformer af førtidspensions-systemet, fleksjob, kontanthjælps- og aktiveringssystemet. Alt sammen set i det perspektiv, at udbuddet af arbejdskraft skal øges.

Vi håber det nye flertal i Folketinget vil være med til en indsats, der vil understøtte, at vi bringer flere mennesker tættere på arbejdsmarkedet, samtidig med at vi afskaffer de lave ydelser.

[Baggrund:

Arbejdsmarkedstilknytning måles ofte som erhvervsfrekvens, der er gengivet for danskere, indvandrere fra ikke-vestlige lande og efterkommere i denne tabel:

Befolkning og arbejdsmarked. Erhvervsfrekvens

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens	Erhvervs- frekvens
Personer med dansk oprindelse	78,4	78,0	78,3	78,9	78,9	76,2	74,5
Hele landet Indvandrere fra ikke-vestlige lande	53,0	54,2	55,8	59,0	60,1	55,6	53,0
Efterkommere fra ikke-vestlige lande	62,8	63,2	64,7	68,6	69,7	64,4	59,6

Kilde: www.Jobindsats.dk]